

Ár 2014, miðvikudaginn 30. apríl, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 11/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 29. janúar 2014, með ódagsettri kvörtun sóknaraðila. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 3. febrúar 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 17. mars 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. apríl 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 30. apríl 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 22. júlí 2005 var bílalan nr. X gefið út. Viðurkenndi sóknaraðili að skulda FF kr. 1.948.292. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur samkvæmt skuldabréfinu. Skuldabréfið var með 84 afborgunum en fyrsti gjalddagi þess var þann 3. september 2005 og síðasti gjalddagi þann 3. ágúst 2012. Lánið var gengistryggt í 50% ISK, 12,5% USD, 7,5% JPY, 20% EUR og 10% CHF. Til tryggingar skuldinni var bifreiðin A sett að veði á 1. veðrétti.

Þann 17. mars 2011 tilkynnti varnaraðili sóknaraðila að skuldabréf hans hefði verið endurreiknað, miðað við dóma Hæstaréttar frá 16. júní og 16. september 2010 og lög nr. 151/2010. Samkvæmt endurreikningnum var fjárhæð nýs láns kr. 412.507.

Þann 12. september 2013 barst sóknaraðila tilkynning um endurútreikning á láni nr. X. Samkvæmt endurreikningnum sem miðaðist við 12. september 2013 komu kr. 217.815 til lækkunar á samningnum. Ný staða lánsins við útgáfu skjalsins var kr. 279.153.

Þann 25. febrúar 2014 voru eftirstöðvar skuldar sóknaraðila kr. 297.134.

Í máli þessu liggur fyrir læknisvottorð um hreyfihömlun sóknaraðila vegna bifreiða, dags. 24. nóvember 2011, þar sem fram kemur að sóknaraðili sé algerlega háður bifreið til að sinna öllum venjulegum þörfum hins daglega lífs. Þá liggur fyrir læknisvottorð á sóknaraðila, dags. 7. desember 2013, þar sem það vottast að sóknaraðili hafi verið í blóðskiljun á Landspítalanum og hafi tölvuverðan kostnað af meðferðinni og lyfjum. Hann ferðist á eigin bíl til Landspítalans frá heimili sínu á Hvolsvelli.

Þann 10. október 2013 leitaði lögmaður sóknaraðila til varnaraðila og óskaði eftir að sóknaraðili fengi að greiða kr. 150.000 vegna framangreinds bílasamnings og þá teldist samningurinn uppgreiddur. Varnaraðili hafnaði tilboðinu þann 28. október 2013.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun mótttekinni 29. janúar 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili gefi eftir af eftirstöðvum á láni nr. X, þannig að hann geti greitt upp skuld sína með eingreiðslu að fjárhæð kr. 150.000.

Sóknaraðili kveðst kvarta yfir því að varnaraðili taki ekki tillit til persónulegra aðstæðna hans. Vegna veikinda hafi hann ekki getað unnið og komi einu tekjur hans frá Tryggingastofnun ríkisins og lífeyrissjóði. Á hinn bóginn þurfi hann nauðsynlega á bifreið að halda vegna meðferðar.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að eftirstöðvar láns samkvæmt framangreindu veðskuldabréfi hafi verið þann 25. febrúar 2014 kr. 297.134. Varnaraðili kveður það mat sérfræðinga bankans að líklegt verðmæti bifreiðar sóknaraðila sem standi til tryggingar láninu hafi í ársbyrjun 2014 verið á bilinu kr. 1.300.000 til kr. 1.400.000. Ljóst sé að eftirstöðvar lánsins séu nær helmingi hærri en sú fjárhæð sem sóknaraðili hafi boðið til lúkningar skuldinni, auk þess sem verðmat bílsins sé langt umfram eftirstöðvar lánsins. Varnaraðili hafi boðið sóknaraðila að greiða kr. 150.000 inn á lánið og nýtt lán til allt að 24 mánaða fyrir eftirstöðvunum en því boði hafi sóknaraðili hafnað athugasemdalaust.

Varnaraðili byggir á því að meginregla samningaréttar um samningsfrelsi gildi á Íslandi. Af því leiði að ekki sé hægt að þvinga fjármálastofnun til samningsgerðar við viðskiptavin líkt og þeirrar sem sóknaraðili krefjist í máli þessu. Í því sambandi megi benda á dóm Hæstaréttar í máli nr. 455/2011.

Varnaraðili telur af framansögðu að hafna beri kröfum sóknaraðila, enda sé krafa varnaraðila á hendur sóknaraðila óumdeild.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að tilboði sóknaraðila um greiðslu á kr. 150.000 inn á bílalán nr. X gegn því að varnaraðili felli niður eftirstöðvar bílalánsins.

Sóknaraðili er útgefandi umþrætts bílaláns. Með undirskrift sinni á bílalánið skuldbatt sóknaraðili sig samkvæmt bílaláninu til efnda samkvæmt því, sbr. meginreglu samningaréttar um skuldbindingargildi samninga. Ekkert er fram komið

að neinar ógildingarástæður samningalaga eigi við um skuldbindingu sóknaraðila. Eftirstöðvar láns sóknaraðila voru þann 25. febrúar 2014 kr. 297.134. Samkvæmt meginreglu samningaréttar um sammingsfrelsi verður varnaraðili ekki þvingaður til að ganga að tilboði sóknaraðila um greiðslu á kr. 150.000 inn á umþrætt bílalán gegn því að varnaraðili felli niður eftirstöðvar lánsins. Í því sambandi skipta aðstæður sóknaraðila, studdar læknisvottorðum, ekki máli.

Í ljósi alls framangreinds verður ekki hjá því komist að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 30. apríl 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir